

**REGULAMENTUL
INTERNATIONAL AL
SOCIETĂȚII
SFÂNTUL VINCENTIU DE PAUL
2023**

Cuvânt înainte!

Prezentarea Regulamentului Internațional ce reglementează funcționarea Confederației Societății Sfântul Vinčențiu de Paul din întreaga lume aprobat de Adunarea Generală extraordinară de la Roma din luna octombrie 2003, reprezintă un moment deosebit în viața Conferințelor.

Pentru o instituție ca a noastră, Regulamentul este întotdeauna important, cu atât mai mult, deoarece prin aceasta membrii Societății Sfântul Vinčențiu de Paul se angajează din tot sufletul și cu toată conștiința și au obligația să îl urmeze din momentul în care fac parte din comunitatea fraternală răspândită în întreaga lume.

În Regulament găsim cinci aspecte ce merită reținute, în afara multor altele:

- ◆ necesitatea rugăciunii, personale și comunitare;
- ◆ angajarea personală în activitate;
- ◆ fraternitatea pe care suntem chemați să o trăim;
- ◆ universalitatea angajării în slujirea săracilor;
- ◆ vocația eclezială.

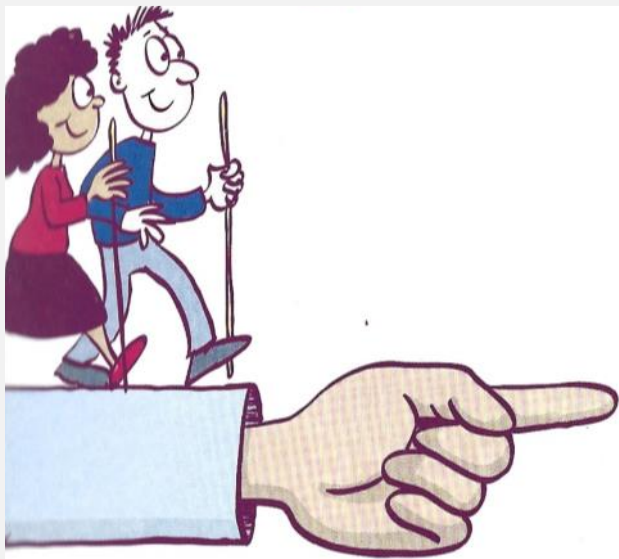
Nu putem înțelege slujirea din cadrul Conferințelor, dacă nu acceptăm să slujim personal, în relație cu cei care au nevoie de noi, în mediul lor, acolo unde se simt în siguranță. Încă de la începuturi, membrii Conferințelor « au mers » la săraci fără să aștepte ca aceștia din urmă să vină la ei. Altfel spus, și așa cum se afirmă în Regulament, vinčențienii caută să-i ajute pe nevoiași, acolo unde aceștia se simt în siguranță, chiar din punct de vedere emoțional. Societatea Sfântul Vinčențiu de Paul a căutat atât de mult acest contact personal cu săracii acolo unde aceștia trăiesc, încât noțiunea de « vizită » ca expresie a ceea ce este mai profund în angajarea noastră, a devenit obișnuită pentru noi: « vizitarea săracilor la domiciliu », « vizita » devine astfel expresia unei întâlniri întotdeauna personală și intimă între membrii Societății și cei pe care vor să-i slujească.

Pentru a reuși, pentru a ajunge la această angajare profundă și la întâlnirea cu cei mai săraci, este important ca mai întâi să construim o comunitate fraternală puternică în sânul Conferințelor. Dacă Regulamentul, așa cum se subliniază, ne invită să ne întâlnim prin rugăciunea personală și comunitară, în același timp ne încurajează la o relație fraternală între confrăți. Cum am putea să-i iubim pe ceilalți pe care nu-i cunoaștem, dacă nu ne iubim între noi? Regulamentul ne invită ca să consolidăm fraternitatea care a predominat în activitățile și chiar existența Conferinței Sfântul Vinčențiu de Paul.

Într-o lume tot mai deschisă spre comunicare și proximitate oferite de mijloacele de comunicare, sărăcia nu mai poate fi simțită doar în formele sale de manifestare din apropierea noastră. Dimpotrivă, fenomenul pe care îl cunoaștem numit « globalizare » trebuie să ne facă să ne simțim responsabili de orice tip de sărăcie din lumea întreagă. Suntem chemați să luptăm împotriva oricărei forme de sărăcie pe care o cunoaștem și trebuie să ne simțim responsabili indiferent de locul în care sărăcia se manifestă și indiferent de persoanele care sunt afectate și oricât de departe ar fi de noi. În fond, ne amintește că suntem chemați să luptăm împotriva suferinței și că sarcina confrăților, este în același timp și sarcina noastră, dar în alte condiții.

Apoi, noi facem parte din Biserică și ne întâlnim peste tot pentru apostolat. Credem, așa cum ne amintește Regulamentul, că atunci când ne apropiem de o persoană în suferință, când intervenim să-i ușurăm suferința, când pansăm rănilor celor loviți de soartă, nu facem altceva decât să vestim mesajul de Iubire al lui Cristos și al Bisericii sale. Suntem conștienți de marea responsabilitate pe care o avem, întrucât noi reprezentăm Biserica și-i dăruim un chip care o arată mai apropiată de oameni, mai preocupată de binele lor și mai iubitoare. Suntem de asemenea conștienți că în multe locuri din lume, Biserica nu poate fi înțeleasă în ansamblul ei și în totalitatea angajării față de săraci decât prin intermediul Societății și a fiecărei Conferințe.

1. ORIGINILE SOCIETĂȚII ȘI SLUJIREA SĂRACILOR

1.1 Origini

Societatea Sfântul Vincențiu de Paul este o comunitate creștină răspândită în întreaga lume, înființată la Paris în 1833 de un grup de tineri catolici laici și de o persoană mai în vârstă, care s-au reunit pentru a crea prima Conferință. Duhul Sfânt, întărind carisma proprie a fiecăruia, s-a revărsat asupra lor în momentul înființării Societății Sfântul Vincențiu de Paul. Printre fondatori, fericitul Frederic Ozanam a fost o sursă de inspirație strălucitoare. Societatea este catolică de la originile sale și rămâne o organizație catolică internațională formată din voluntari laici, bărbați și femei.

1.2 Vocația vinčențiană

Vocația membrilor Societății, numiți Vincențieni, este să-l urmeze pe Cristos slujindu-l în cei nevoiași și mărturisind astfel dragostea sa eliberatoare plină de tandrețe și compătimire. Membrii își exprimă devotamentul prin-o relație personală cu cei pe care-i ajută. Vincențienii slujesc în speranță.

1.3 Ajutor personal sub orice formă...

Societății nu-i este străină nici un fel de activitate de caritate. În acțiunile sale sunt incluse orice formă de ajutor ce are ca scop ușurarea suferințelor și a sărăciei, precum și promovarea demnității umane și a integrității omului în toate dimensiunile sale.

1.4 Pentru toți cei aflați în nevoie

Societatea SSVP îi ajută pe toți cei aflați în nevoie fără deosebire de religie, etnie, stare socială, stare de sănătate, sex, particularități culturale sau opinii politice.

1.5 Inițiative pentru întâlnirea săracilor

Vincentienii se străduiesc să-i caute și să-i găsească pe nevoiași, pe cei uitați, victime ale excluderii sau ostilității.

1.6 Adaptarea la o lume în schimbare

Credincioasă spiritului fondatorilor, Societatea se străduiește să se reinnoiască fără încetare și să se adapteze condițiilor unei lumi în schimbare. Ea vrea să fie deschisă la schimbările omenirii și față de noile forme de sărăcie ce se ivesc și pot fi identificate; dă prioritate celor mai săraci dintre săraci și celor pe care societatea îi respinge cu precădere.

1.7 Rugăciunea dinaintea întâlnirilor și a vizitelor

Vincentienii se roagă ca Duhul Sfânt să-i îndrume în timpul vizitelor ca să devină făcători de pace și purtătorii bucuriei lui Cristos.

1.8 Respect și stimă față de cei săraci

Vincentienii sunt fericiți să-i slujească pe cei săraci, îi ascultă cu atenție, le respectă dorințele și-i ajută să conștientizeze propria demnitate și să o redescopere, căci toți suntem creați după chipul lui Dumnezeu. Vizitându-i pe săraci îl vizitează pe Cristos în suferință. Vincentienii respectă întru totul confidențialitatea oricărui sprijin material sau de alt fel.

1.9 Încredere și prietenie

Vincentienii se străduiesc să stabilească relații bazate pe încredere și prietenie. Conștienți de slăbiciunile și vulnerabilitățile proprii, inima lor bate în același ritm cu cea a săracilor; nu-i judecă pe cei pe care-i slujesc, dimpotrivă, caută să-i înțeleagă ca pe niște frați

1.10 Promovarea autonomiei persoanei

Vincentienii se străduiesc să-i ajute pe săraci să devină autonomi, atât cât este posibil, și să conștientizeze faptul că pot să-și făurească și să-și schimbe propriul destin cât și pe cel al celor din jurul lor.

1.11 Grijă față de nevoile profunde și spirituale

Vincentienii se îngrijesc și de viața sufletească și exigențele spirituale ale celor pe care îi ajută, respectând profund conștiința și credința acestora, ascultându-i și înțelegându-i din toată inima, dincolo de cuvinte și aparențe.

Vincentienii slujesc cu speranță și se bucură să vadă că și săracii sunt animați de duhul rugăciunii, căci în tăcere, aceștia pot să perceapă planul pe care Dumnezeu îi are pentru fiecare ființă umană. Acceptarea planului lui Dumnezeu face să crească în fiecare om germenii dragostei, ai generozității, ai împăcării precum și pacea interioară, atât în sine cât și în familie și cei din jur. Vincentienii au privilegiu să încurajeze semnele prezenței lui Cristos înviat, în săraci și între ei.

1.12 Recunoștință față de cei pe care-i vizităm

Vincentienii nu pot să uite harurile nenumărate pe care le primesc de la cei pe care-i vizitează și recunosc că rodul muncii lor nu li se datorează, ci vine de la Dumnezeu și de la săracii pe care-i slujesc.

2. SPIRITUALITATEA VINCENTIANĂ, O VOCAȚIE .

2.1 Iubirea în unire cu Cristos

Vincentienii, convingși de adevărul cuvintelor sfântului apostol Paul, doresc să-l imite pe Cristos; speră că într-o zi nu vor mai iubi ei, ci Cristos va iubi prin ei. - (« ...trăiesc, dar nu trăiesc eu, ci Cristos trăiește în mine: Și viața mea de acum în trup, o trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu... » Galateni 2,20) - și începând de acum, prin grija pe care o au față de săraci, aceștia pot să vadă o rază a iubirii nemărginite pe care o are Dumnezeu față de oameni.

2.2 Împreună pe calea sfințeniei

Vincentienii sunt chemați să înainteze împreună pe calea sfințeniei, căci sfințenia adevărată este năzuință spre comuniunea în iubirea lui Cristos, centrul vocației și izvorul entuziasmului lor; ei doresc să fie înflăcărați de dragostea lui Dumnezeu așa cum ne învață Isus Cristos aprofundându-și credința și fidelitatea. Vincentienii sunt conștienți de slăbiciunile și limitele lor, precum și de nevoia de harul lui Dumnezeu; caută slava lui și nu pe a lor. Idealul lor este să ajute la alinarea suferințelor, doar din iubire, fără să se gândească la vreo răsplată sau vreun folos; se aproprie de Dumnezeu slujindu-l în cei săraci și prin ei. Vincentienii se aproprie de desăvârșire în iubire printr-o dragoste compătimitoare și gingașă față de săraci și unul față de altul.

Calea spre sfințenie se realizează prin:

- Vizitarea și dăruire personală față de săraci, care prin credința și curajul lor îi învață pe vincentieni cum să trăiască. Vincentienii își însușesc nevoile săracilor ca pe niște nevoi proprii.

- Participarea la întâlnirile din cadrul Conferinței sau a Consiliilor, unde spiritualitatea fraternă împărtășită devine sursă de inspirație.

- Încurajarea unei vieți de rugăciune și meditație, personală și comunitară, în părtășie cu ceilalți membri. Meditând împreună la experiențele vincentiene trăite în relație cu cei aflați în suferință, se îmbogățesc spiritual, se cunosc mai bine personal și unul pe altul și arată cu claritate bunătatea lui Dumnezeu.

- Transformarea preocupărilor în acțiune și a compătimirii în dragoste practică și efectivă. Calea comună spre sfințenie va aduce roade dacă fiecare membru duce o viață de rugăciune, meditează Sfânta Scriptură și alte texte de învățătură, respectă învățătura Bisericii, trăiește din Euharistie, are o devoțiune față de Sfânta Fecioară Maria, sub a cărei ocrotire s-au pus vincentienii încă de la început.

2.3 Rugăciunea în unire cu Cristos

În cadrul fiecărei Conferințe din lumea întreagă, precum și în viața personală, vinčențienii înalță rugăciuni către Dumnezeu, dorind să se unească cu rugăciunea lui Cristos și a Bisericii, pentru confrați și pentru săraci « domnii și stăpânii lor » ale căror suferințe vor să le împărtășească.

2.4 Spiritualitatea Fericitului Frederic Ozanam

Spiritualitatea unuia dintre fondatori, fericitul Frederic Ozanam, îi inspiră profund pe vinčențieni. Fericitul Frederic Ozanam:

- a luptat pentru reînnoirea credinței în Isus-Cristos și a lucrat în armonie cu învățătura Bisericii, aducătoarea mișcării de civilizație de-a lungul timpului,
- a dorit să realizeze o rețea de caritate și dreptate socială care să cuprindă lumea întreagă.
- a ajuns la sfințenie, ca laic, trăind pe deplin Evanghelia în toate aspectele vieții, mai ales în lupta pentru adevăr, democrație și educație.

Fondatorii au pus Societatea sub ocrotirea sfântului Vinčențiu de Paul, membrii îi urmează exemplul și se inspiră din spiritualitatea lui, ce le modelează modul de gândire, comportamentul și relaționarea cu ceilalți.

Cele mai importante aspecte din spiritualitatea sfântului Vinčențiu de Paul pentru Vinčențieni sunt următoarele:

- ◆ să-l iubească pe Dumnezeu, Tatăl nostru, cu sudoarea frunții și puterea brațelor;
- ◆ să-l vadă pe Cristos în cei săraci și pe cei săraci în Cristos;
- ◆ să împărtășească cu ceilalți dragostea « afectivă » și « eliberatoare » a lui Cristos, evanghelizatorul și slujitorul săracilor;
- ◆ să fie atenți la inspirațiile Duhului Sfânt;

2.5 Virtuți principale

Vincentianul se străduiește să-l imite pe sfântul Vincențiu în practicarea celor cinci virtuți ce reprezintă fundamentul adevăratei iubiri și a respectului față de cei săraci:

- ◆ Simplitatea : transparență, integritate, sinceritate;
- ◆ Umilința : acceptarea adevărului referitor la slăbiciunile noastre, talentul, carisma noastră, toate sunt darul lui Dumnezeu pentru binele celorlalți; fără harul lui nu putem face nimic bun și trainic;
- ◆ Blândețea: bunăvoință constantă, îngăduință stăruitoare, precum și răbdarea față de ceilalți;
- ◆ Dăruirea de sine: renunțarea la sine. Printr-o viață de sacrificiu, vincentienii își dăruiesc timpul, bunurile, talentul și întreaga persoană cu multă generozitate.
- ◆ Zelul: pasiunea pentru dezvoltarea deplină a oamenilor și desăvârșirea fericirii veșnice.

2.6 O vocație pentru toate aspectele vieții.

Vocația vincentiană atinge toate aspectele vieții zilnice ale membrilor, îi face mai atenți și mai grijulii în familie, la locul de muncă și în societate. Vincentienii sunt liberi pentru activitățile din cadrul Conferinței, numai după ce și-au îndeplinit obligațiile profesionale și familiale.

3. MEMBRI, CONFERINȚE ȘI CONSILII: COMUNITĂȚI DE CREDINȚĂ ȘI IUBIRE

3.1 Membri

Societatea este deschisă tuturor celor care caută să-și trăiască credința iubindu-l pe aproapele aflat în nevoie. (Vezi articolul 6.4 din Regulament).

3.2 Egalitatea

Societatea, în fiecare Conferință (principiul de bază al Societății Sfântul Vincențiu) nu face nicio deosebire referitor la sexul, averea, ocupația, statutul social sau originea etnică a membrilor.

3.3 Întâlnirile membrilor vincentieni

Vincentienii se întâlnesc ca frați și surori în Cristos, în Conferințe, adevărate comunități de credință și iubire, de rugăciune și acțiune. Este foarte important ca între membri să se creeze legături spirituale și de prietenie adevărată, și să se definească misiunea comună în slujba săracilor și a celor marginalizați. Societatea reprezintă efectiv o singură și unică comunitate de prieteni vincentieni în toată lumea.

3.3.1 Frecvența întâlnirilor

Conferințele se întâlnesc de regulă, în mod normal, o dată pe săptămână, sau cel puțin o dată la două săptămâni.

3.4 Fraternitate și simplitate

Întâlnirile se derulează în spirit de fraternitate, simplitate și bucurie creștină.

3.5 Conservarea spiritului

Membrii de toate vârstele se străduiesc să păstreze spiritul tineresc, caracterizat prin entuziasm, capacitatea de adaptare și creativitate; sunt gata să facă sacrificii și să riște pentru binele săracilor, oriunde s-ar afla, împărtășind cu aceștia necazurile, nevoile și lipsurile și apărându-le drepturile.

3.6 Consilii

Conferințele sunt grupate la diferite nivele în Consilii. Consiliile există pentru a ajuta toate Conferințele pe care le coordonează, le ajută să-și dezvolte viața spirituală, să-și intensifice slujirea și să-și diversifice activitățile, ca să poată astfel să răspundă nevoilor celor aflați în suferință. La toate nivelele, Consiliile au menirea să înființeze Conferințe noi, să ajute la dezvoltarea celor existente, să stimuleze activități specifice, să încurajeze vincentienii ca să participe la cursuri de formare, să sublinieze importanța colaborării cu Familia Vincentiană, să favorizeze colaborarea cu alte organizații sau instituții, să dezvolte prietenia dintre vincentienii din aceeași regiune, să dezvolte comunicarea între Conferințe și cu Consiliile superioare; pe scurt, să încurajeze sentimentul de apartenență la o Societate răspândită în lumea întreagă.

3.7 Membrii tineri

Tinerii vincentieni îi permit Societății să-și păstreze în permanență tinerețea. Cu privirea îndreptată spre viitor, aceștia au o viziune nouă despre lume și de cele mai multe ori văd dincolo de aparențe. Societatea lucrează constant la formarea de Conferințe de tineri și favorizează acceptarea lor în orice Conferință. Prin experiența unei comunități de credință și iubire, contactul direct cu lumea săracilor, tinerii își aprofundează spiritualitatea, sunt îndemnați la acțiune și să se dezvolte personal. Membrii mai în vârstă își asumă responsabilitatea să-i sprijine în procesul de formare, respectându-le întotdeauna alegerile și aspirațiile personale de slujire vincentiană.

3.8 Afilierea și înființarea Conferințelor și a Consiliilor

Legătura vizibilă a unității în cadrul Societății este afilierea Conferințelor și înființarea de Consilii, cerute de Consiliul General.

3.9 Subsidiaritate și libertate de acțiune

Societatea își asumă principiul subsidiarității ca regulă fundamentală a funcționării. Deciziile se iau la nivelul cel mai apropiat de aria de activitate, asigurându-se respectarea climatului local și a conjuncturilor (culturale, sociale, politice etc).

În felul acesta, Societatea promovează inițiative locale ținând cont de spiritul său. Această libertate de acțiune a Conferințelor și Consiliilor, păstrată neatinsă de la începuturile Societății, le permite vincentienilor să-i ajute pe săraci în mod spontan și mai eficient, fiind liberați de o birocrație excesivă

Exercitându-și libertatea de acțiune pentru a înfrunța sărăcia din regiunea lor, vincentienii simt nevoia rugăciunii în comun, rugăciune ce-i îndrumă și le dă puterea de a da frâu liber imaginației creative, darul Duhului Sfânt: « *Bătrânii voștri visuri vor visa, iar tinerii voștri vedenii vor avea* ». (Ioil 3, 1).

3.10 Democrația

Toate hotărârile sunt luate prin acordul tuturor după rugăciune, reflecție și consultarea necesară. În cadrul Societății, la toate nivelele, predomină spiritul democratic, și atunci când este cazul, hotărârile sunt supuse la vot.

3.11 Președinții, lideri-slujitori

Urmând exemplul lui Cristos, președinții de la toate nivelele Societății se străduiesc să fie lideri și în același timp slujitori. Prin atitudinea lor de slujire vor crea o atmosferă de încurajare în care vor fi identificate, folosite și dezvoltate talentele, îndemânarea și carisma spirituală a membrilor pentru ca toate să fie puse în slujba săracilor și a Societății Sfântul Vincentiu de Paul. Una din responsabilitățile speciale ale președinților de Conferință sau de Consilii este promovarea spiritualității vincentiene.

3.12 Formarea membrilor

Este fundamental ca Societatea să promoveze fără încetare formarea și pregătirea membrilor săi precum și a responsabililor, ca aceștia să cunoască mai bine atât Societatea cât și spiritualitatea, să crească în iubire, să îmbunătățească calitatea și randamentul slujirii față de săraci, să-i ajute să fie conștienți de avantajele, resursele și posibilitățile oferite săracilor. Societatea oferă de asemenea membrilor săi posibilitatea să-și aprofundeze formarea și să-i ajute astfel pe cei pe care îi slujesc să-și dezvolte nivelul cultural și social, când aceștia solicită acest gen de ajutor.

3.13 Spiritul de sărăcie și de încurajare

Membrii Societății sunt uniți atât în spiritul de sărăcie cât și în spiritul de părtășie și se încurajează reciproc în aprofundarea spiritualității și a vieții de rugăciune. În acest caz rolul îndrumătorului spiritual este foarte important.

3.14 Folosirea banilor și a bunurilor săracilor

Vincentienii nu trebuie să uite niciodată că mai important decât a dăruia bani este să dăruiești dragoste, să-ți dăruiești talentul și timpul. Cu toate acestea însă, pentru ușurarea suferințelor celor nevoiași, Societatea folosește mijloace financiare și materiale. Gestionarea fondurilor Societății trebuie făcută cu cea mai mare grijă, dar și cu foarte multă prudență și generozitate. Acumularea de bunuri, sub orice formă, este contrară tradiției vincentiene. Hotărârile privind folosirea banilor și a bunurilor se vor lua după o reflecție chibzuită, la lumina Evangheliei și a principiilor vincentiene. Trebuie să se țină o evidență strictă a banilor primiți și cheltuiți. Societatea nu poate să aloce fonduri altor organizații; în mod ocazional o poate face pentru alte grupuri din Familia Vincentiană, însă numai în situații de excepție.

3.15 Comunicarea

Vitalitatea rețelei de caritate a Societății depinde de schimbul regulat și rapid de informații. Calitatea comunicării lărgeste orizontul și mărește interesul vincentienilor față de experiențele și provocările trăite de frații din întreaga lume. Răspunsul vincentianului la comunicare este predispoziția de a fi la curent cu toate, de a învăța și de a-l ajuta pe aproapele.

4. RELATII ÎN CADRUL REȚELEI DE CARITATE VINCENTIANĂ ȘI CATOLICĂ

4.1 Înfrățirile /Parteneriatele

Conferințele și Consiliile se ajută reciproc, atât la nivel național cât și internațional, fiind una dintre cele mai dragi activități atât pentru Societate cât și pentru vincentieni. Conștientizarea faptului că în multe țări există o sărăcie extremă și că Societatea a făcut o alegere preferențială pentru ajutorarea săracilor, îndeamnă Conferințele și Consiliile să-i ajute pe cei care au mai puține bunuri sau care sunt în situații delicate. Legătura directă dintre două Conferințe sau Consilii care constă în împărtășirea rugăciunii, a unei prietenii profunde și a bunurilor materiale se numește înfrățire sau parteneriat. Această activitate contribuie la pacea lumii și la înțelegerea și schimbul cultural între popoare.

4.1.1 Rugăciunea, baza prieteniei

Înfrățirea întărește așadar spiritualitatea, prietenia profundă, solidaritatea și ajutorul reciproc. Conferințele sau Consiliile pot primi fonduri și alte resurse materiale care să le permită ajutorarea familiilor pe plan local. De asemenea se poate acorda, la solicitarea Conferinței locale, sprijin financiar, tehnic, educativ și sanitar în cadrul anumitor proiecte ce încurajează inițiativele proprii. Însă ajutorul dat prin rugăciune este mult mai important, precum și schimbul de informații cu referire la realizările vincentienilor și situația lor în lumea întregă, fără a uita de noutățile despre membrii Conferinței și familiile lor.

4.1.2 Angajamentul personal al vincentienilor

Societatea îi îndeamnă pe vincentieni să se angajeze personal pentru o perioadă de timp ca să lucreze cu vincentienii din alte țări la dezvoltarea Conferințelor.

4.2 Ajutorul de urgență

În cazuri de dezastre naturale, război și accidente majore, Societatea lansează inițiativele ajutorului de urgență la fața locului și asigură fonduri, prin intermediul Conferinței locale, pentru ajutorarea victimelor.

4.3 Familia Vincentiană

Vincentienii din toată lumea, împreună cu alte comunități unite în spiritualitatea sfântului Vincentiu de Paul și împreună cu cei care vor să ajute, toți împreună formează o familie. Societatea menține și dezvoltă legături strânse cu Familia Vincentiană, amintindu-și cu recunoștință de sprijinul și încurajarea primite din partea fericitei Rosalie Rendu. Păstrându-și identitatea, Societatea cooperează cu Familia Vincentiană participând la dezvoltarea spirituală în cadrul proiectelor comune, urmând inițiativele pastorale de caritate ale Bisericii. Face același lucru și cu alte organizații oriunde aceasta implică îmbogățire reciprocă și ocazia de a fi de folos celor aflați în suferință.

5. RELATIA CU IERARHIA BISERICII

5.1 O relație strânsă

Fidelă dorinței clare a Fericitului Frederic Ozanam și a tovarășilor săi, Societatea și fiecare vincentian, întreține relații strânse cu ierarhia Bisericii catolice. Respectul față de ierarhie asigură o cooperare fluidă, reciprocă și armonioasă.

5.2 Autonomie

Din punct de vedere juridic Societatea este autonomă în ceea ce privește existența, înființarea, organizarea, regulamentul, activitatea și conducerea internă. Vincentienii își aleg în mod liber responsabili și Societatea își gestionează patrimoniul în mod independent, conform Statutului propriu și a legislației în vigoare în fiecare țară.

5.3 Recunoaștere morală

Societatea recunoaște că fiecare episcop catolic, în dieceză, are dreptul și obligația să confirme că nicio activitate a Societății nu contravine credinței și moralei creștine. Ori de câte ori este posibil, Societatea informează anual episcopii diecezani în legătură cu activitățile desfășurate mărturisindu-și astfel comuniunea eclezială.

6. ALTE RELATII

Relatii ecumenice și interconfesionale

6.1 Fiecare membru are datoria să promoveze ecumenismul

Fiecare Vincentian se străduiește să-și aprofundeze angajamentul ecumenic și de colaborare prin activitățile de caritate și dreptate, care este mijlocul de realizarea a unității depline a Bisericii. Isus s-a rugat pentru această unitate.

“Ca toți să fie una, după cum Tu, Părinte, întru Mine și Eu întru Tine, așa și aceștia în Noi să fie una, ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis”.

(Ioan 17:21).

6.2 Societatea se angajează la cooperarea ecumenică și interconfesională.

Urmând recomandările Magisteriului Bisericii catolice, Societatea Sfântul Vincentiu de Paul recunoaște, acceptă și încurajează chemarea la cooperare ecumenică și dialog interconfesional prin cadrul activităților caritabile, participă la inițiativele Bisericii în domeniul ecumenic și al colaborării interconfesionale din fiecare țară, în armonie cu episcopul diecezan.

6.3 Inițiative practice.

Conferințele și Consiliile, în cadrul activităților caritabile, stabilesc un dialog cu reprezentanții altor Biserici sau comunități ecleziale creștine și chiar de altă religie, ori de câte ori este posibil.

6.4 Asociație ecumenică și interconfesională

În unele țări, împrejurările fac în așa fel încât să se poată accepta membri creștini de altă confesiune sau credincioși de altă religie și care respectă identitatea Societății și acceptă sincer principiile sale, în măsura în care diferențele o permit. În acest caz trebuie cerută opinia Conferinței episcopale.

6.5 Păstrarea credinței și a spiritului catolic

Trebuie să păstrăm caracterul și spiritul catolic al Societății Sfântul Vincențiu de Paul. Președintele, vicepreședintele și îndrumătorul spiritual trebuie, deci, să fie catolici. În unele situații și în funcție de împrejurările naționale particulare și după consultarea episcopului diecezan, aceștia pot fi dintre membrii altor Biserici sau comunități ecleziale, dar care acceptă și împărtășesc, pe lângă alte aspecte legate de activitatea Societății, credința catolică, mai ales credința în prezența reală a lui Cristos în Euharistie, cele șapte sacramente și devoțiunea față de Maica Domnului.

6.6 Grupuri afiliate pot conlucra strâns cu Societatea

Societatea acceptă principiul de grupuri afiliate. Aceste grupuri sunt formate în general de persoane aparținând altor Biserici și comunități ecleziale creștine care sunt atrase de realizările Societății precum și de spiritualitatea ei. Aceștia sunt bineveniți să participe la activitatea caritabilă a Societății, la discuțiile din cadrul diferitelor Consilii și la viața fraternă a Societății, dar nu pot fi aleși pentru nicio funcție în cadrul Societății. Grupuri de persoane aparținând religiilor necreștine pot fi afiliate în același mod.

6.7 Relația cu organele de stat și alte organizații de binefacere

Atunci când problemele cu care se confruntă vinčențienii depășesc competențele și pregătirea lor profesională, mai ales în lupta împotriva nedreptății, și dacă este spre binele Societății, este bine să colaborăm cu organismele oficiale respective precum și cu alte organizații private ce activează în domenii similare și sunt dispuse să coopereze cu Societatea, având grijă ca aceasta din urmă să-și păstreze spiritul caracteristic.

7. RELAȚIA CU SOCIETATEA CIVILĂ, ACȚIUNI PENTRU DREPTATE

7.1 Societatea acordă ajutor de urgență, însă caută și soluții pe termen mijlociu și lung.

Societatea caută să ușureze nevoile și în același timp vrea să identifice structurile nedrepte care le cauzează. Vincențienii se angajează să identifice cauzele sărăciei și să contribuie la eradicarea lor. În toate activitățile caritative trebuie să existe preocuparea pentru dreptate. În lupta pentru dreptate, Societatea trebuie să țină seama de cerințele carității.

7.2 O viziune a civilizației iubirii.

Afirmând demnitatea și valoarea omului, după asemănarea lui Dumnezeu și recunoscând chipul lui Cristos în cei marginalizați, vincențienii doresc o lume mai dreaptă în care să fie drepturile, responsabilitățile și dezvoltarea fiecărui om. Cetățeni în aceeași societate umană, atenți la glasul Bisericii, vincențienii sunt chemați să participe la crearea unei ordini sociale corectă și echitabilă care să conducă la o « cultură a vieții » și o « civilizație a iubirii ». În felul acesta, Societatea se alătură misiunii Bisericii în evanghelizarea lumii printr-o mărturie vizibilă atât prin fapte cât și prin cuvânt.

7.3 O viziune pentru viitor

Viziunea Societății depășește viitorul apropiat și are în vedere dezvoltarea durabilă și protecția mediului pentru binele generațiilor viitoare.

7.4 Abordarea practică a dreptății sociale în viziunea vincențiană

Abordarea specifică a vincențienilor în ceea ce privește dreptatea socială constă în tratative și discuții din perspectiva nevoiașilor pe care îi vizităm.

7.5 Glasul celor fără glas

Societatea îi ajută pe cei săraci și necăjiți ca să-și prezinte singuri nevoile. Când aceștia însă nu sunt în stare să o facă, Societatea devine glasul celor fără glas.

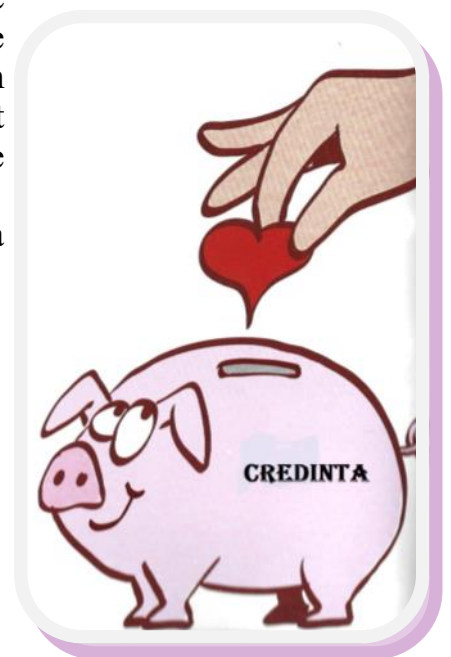
7.6 Confruntarea cu structurile păcatului

Când nedreptatea, inegalitatea, sărăcia sau marginalizarea sunt cauzate de structuri sociale, economice sau politice nedrepte sau de legislația inadecvată sau de rele intenții, Societatea trebuie să-și afirme punctul de vedere, întotdeauna cu blândețe și respect, să prezinte situația în mod clar și sincer, pentru a reclama și a cere astfel îmbunătățiri.

7.7 Eforturi pentru schimbarea mentalităților

Vincentienii se opun oricărei forme de discriminare și se străduiesc să depășească teama, egoismul și disprețul față de cei slabi și diferiți de noi, a căror demnitate este călcată în picioare. Și urmăresc adoptarea unei atitudini noi de respect și bunăvoință față de aproapele, să recunoască și să protejeze dreptul fiecăruia de a-și făuri propriul destin.

Societatea încurajează înțelegerea, cooperarea și dragostea reciprocă dintre oamenii de diferite culturi, religii, naționalități și grupuri sociale, contribuind în acest fel la pacea și unitatea dintre popoare.

7.8 Independența Societății față de politică

Societatea nu se identifică cu nici un partid politic și adoptă întotdeauna o atitudine de non-violență.

Este bine ca anumiți membri ai Societății să urmeze vocația politică și să se angajeze activ în așa fel încât să introducă în viața politică valorile creștine. Membrii care dețin funcții politice sunt rugați cu insistență și în spirit de caritate să nu dețină nicio funcție de responsabilitate în cadrul Societății în această perioadă.

7.9 Activitatea cu comunitățile

Societatea trebuie să ajute nu doar persoanele nevoiașe singure, ci și familiile și comunitățile. Este necesar ca, în sânul unor comunități locale defavorizate, să se promoveze simțul responsabilității și al solidarității care să ducă la îmbunătățirea economică, sau a mediului, la bunăstare socială, fără a pierde din vedere prioritatea relației personale cu cei aflați în suferință.

Traducere: sora Magdalena Hârbu

Realizat de: Uniunea Asociațiilor Caritative Sfântul Vincentiu de Paul